

“ବ୍ୟସ୍ତ୍ୟ ସମସ୍ତ, ବ୍ୟସ୍ତ୍ୟ ସଂକଳ୍ପ ଉପରେ ବିଦ୍ୟା ହୋଇ ପରସ୍ପର ସହିତ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ କରିବାର ସଂକଳ୍ପ କର ।”

ଆଜି ବାପଦାଦା ନିଜର ଚାରିଆଡ଼ର ମିଠା ମିଠା ପ୍ଲସାରା ପ୍ଲସାରା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ସହିତ ନିଜର ଶୁଭେଚ୍ଛା ଜଣାଉଛନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଏତିକି ସୁନ୍ଦର କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ପରମାତ୍ମା ସୁନ୍ଦର ମଧୁ କେବଳ ଏବେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଏବେ ସୁନ୍ଦରରେ ଲଜ୍ଜାଳୀନ ଅଟେ । ବାବା ମଧୁ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତର ଦେଉଛନ୍ତି, ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଚାହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥାଅ, ଚାହେଁ ଦୂରରେ ବସିଥାଅ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାବାଙ୍କର ଦିଲ୍ ଭିତରେ ସମାହିତ ଅଟେ । ସମସ୍ତଙ୍କ ଦିଲ୍ ଭିତରେ ଏହି ଗୀତ ବାଜୁଛି ଯେ ଏତେ ସୁନ୍ଦର ଆଉ କିଏ କରିବ! ପିତା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଏହି ଆତ୍ମିକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କୁ ଦେହଠାରୁ ନିଆରା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ହୃଦୟରେ ସମାହିତ କରିଦେଉଛି ଏବଂ ଏହା ମଧୁ କେବଳ ଏବେ ହିଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଛି । ବାବା ମଧୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦରକୁ ଦେଖି ସେଥିରେ ସମାହିତ ହୋଇ ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଆଜି ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ମସ୍ତକରେ ତିନୋଟି ଭାଗ୍ୟର ରେଖାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ପିତା ସ୍ଵର୍ଗରୁପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ସମ୍ପତ୍ତି ରୂପକ ଭାଗ୍ୟ, ଦ୍ଵିତୀୟରେ ଶିକ୍ଷକ ରୂପରେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷାର ଭାଗ୍ୟ ଏବଂ ତୃତୀୟରେ ସତଗୁରୁ ରୂପରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବା ବରଦାନର ଭାଗ୍ୟ । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ମସ୍ତକ ଏହି ତିନୋଟି ଯାକ ଭାଗ୍ୟରେ ଚମକିଛି । ବାପଦାଦା ମଧୁ ନିଜର ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ହରଷିତ ହେଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ସମସ୍ତଙ୍କରେ ବସିଥାଆନ୍ତୁ, ଚାହେଁ ଦୂରରେ ବସିଥାଆନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଦିଲ୍ ନିକଟରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ଏହିଭଳି ପିତା ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦର ସାରା କଳ୍ପ ଭିତରେ କେବଳ ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଯାହାକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧୁ ଅନୁଭବ କରାଉଛ । ଏବେ କେହି ଲୋକ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କିଛି ମିଳିଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ କ’ଣ ମିଳିଯାଇଛି ତା’ହା ଏବେ ଧୀରେ ଧୀରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇ ଚାଲିଛି । ବାବା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ ଏହି ପିଲାଟିନମ୍ ଦୁଇଲୀର ପ୍ରଭାବ ଚାରିଆଡ଼େ ପଡ଼ିଛି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧୁ ମନ ପ୍ରାଣ ଦେଇ ସେବା କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧୁ ଯୋଜନା କରିଛନ୍ତି । ତେବେ ବାପଦାଦା ମଧୁ ଚାରିଆଡ଼ର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି, ବାଃ ପିଲାମାନେ ବାଃ! ଏହି ୭୫ ବର୍ଷକୁ ତୁମେମାନେ ନିଜ ନିଜର ପୁରୁଷାର୍ଥ ଅନୁସାରେ ଅତିକ୍ରମ କରିବା ସହିତ ନିଜେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିର୍ବିଘ୍ନ କରି ପହଞ୍ଚି ଯାଇଛ । ଏବେ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କ ଠାରୁ କ’ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? ବାବାଙ୍କର ସର୍ବଦା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ପ୍ରତି ଏହି ଆଶା ରହିଛି ଯେ ମୋ’ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବାପ ସମାନ ହୋଇଯାଆନ୍ତୁ । ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ଯେପରି ବିଦ୍ୟା ହୋଇଛନ୍ତି ସେହିପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ସଦା ବିଦ୍ୟା ହୁଅନ୍ତୁ । ଏଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କ’ଣ କରିଛନ୍ତି? ଫଲୋପାଦର ଅର୍ଥାତ୍ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଉଠାଇବା ପୂର୍ବରୁ ଚେକ୍ କର ଯେ ଏହିପରି କରୁ ବ୍ରହ୍ମପାବାବା କରିଛନ୍ତି ତ? ବ୍ରହ୍ମପାବାବା ସବୁ ପିଲାଙ୍କ ପ୍ରତି, ଯଦିଓ ଜାଣିଥିଲେ ଯେ ଏଇ ପିଲାଟି ଦୁର୍ବଳ ଅଟେ, ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ମଧୁ ଏବଂ ସେବାରେ ମଧୁ, କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ବଳ ଆତ୍ମା ପ୍ରତି ଆହୁରି ଅଧିକ ଦୟା ତଥା କଲ୍ପାଶର ଭାବନା ରଖୁଥିଲେ । ସେହିଭଳି ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ନିଜର ପରିବାରର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଇ ବା ଭଉଣୀଙ୍କ ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା, ଦୟା ଏବଂ କଲ୍ପାଶର ଦୃଷ୍ଟି ଦ୍ଵାରା ସେମାନଙ୍କର ମଧୁ ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ବାପଦାଦା ପୂର୍ବରୁ ମଧୁ ଶୁଣାଇଛନ୍ତି ଯେ ସୁନ୍ଦର ରଖିବାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ଯଥା ଶକ୍ତି ପାସ୍ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ସୁନ୍ଦର କାରଣରୁ ହିଁ ଆଗକୁ ବଢି ଚାଲିଛନ୍ତି । ଏବେ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ସୁନ୍ଦରକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ସୁନ୍ଦର ବିଷୟରେ ପାସ୍ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ କରମାନୁଷ୍ଠ ହସାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ଏବେ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ସୁନ୍ଦରରେ କିଛି ବଳିଦାନ ମଧୁ ଦେବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଯେହେତୁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସୁନ୍ଦର ଅଛି, ତେଣୁ ତୁମକୁ କେଉଁ ବଳିଦାନ ଦେବାକୁ ପଡିବ? ଯାହା ବାପଦାଦା

ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତାହା ତ ତୁମେମାନେ ବୁଝିସାରିଲେଣି, ବୁଝିପାରୁଛ ତ ବାବା କ'ଣ ଚାହୁଁଛନ୍ତି? କ'ଣ ବୁଝିପାରୁଛ ତ? ମୁଣ୍ଡ ଢଳାଅ? ବୁଝିପାରୁଛ? ତେବେ କରିବାକୁ ତ ହେବ, ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସାହସ ଅଛି ତ! ଯଦି ସାହସ ଅଛି ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । କ'ଣ ସାହସ ଅଛି ତ? ଆରୁଛା, ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କର ସାହସ ଆଧାରରେ ବାବାଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ତ ନିଶ୍ଚିତ ମିଳିବ ।

ଏବେ ବାପଦାଦା ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ତେବେ ଫଳାଫଳ ହିସାବରେ ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିତ୍ରତା ହିସାବରେ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅପରିତ୍ରତାର ବୀଜ ଅଟେ । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ଦେଖିଲେ ଯେ ଏହିଭଳି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଚାଲିବାର ସଂସ୍କାର ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଲୁଚି ରହିଛି । ଗୋଟିଏ ହେଲା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ, ଦ୍ଵିତୀୟଟି ବ୍ୟସ୍ତ ସମୟ ଏହା ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏବେ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଛି ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ଆଧାର ହେଲା ମନ, ଯାହାକି ମନମନାଭବ ହେବା ପାଇଁ ଦେଉ ନାହିଁ । କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ବହୁତ ସମୟ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସଂକେତ ଦେଇସାରିଛନ୍ତି ଯେ ଯାହା ବି ହେବାର ଅଛି ତାହା ଅତୀତ ହେବ । ତେଣୁ ଅତୀତ ହିସାବରେ ବାପଦାଦା ଚେକ୍ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ସଂସ୍କାର ରହିଛି । ତେଣୁ ଯେହେତୁ ବରହମାବାବା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ସମୟ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୋଇ କର୍ମାତୀତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପିତାଙ୍କୁ ଅନୁକରଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବାପଦାଦା ଦେଖୁଛନ୍ତି ଯେ ମନ ତ ତୁମମାନଙ୍କର ରଚନା ଅଟେ, ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ମନର ରଚୟିତା ଅଟ, ତେଣୁ ମନକୁ ଚଳାଇବାବାଲା ତ ତୁମେ ହିଁ ଅଟ । ମନର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି ଏବଂ ଶାସନ କରିବାର ଶକ୍ତିର ମାଲିକ ଅଟ କିନ୍ତୁ ପିଣି ବି ମନ କେଉଁଠି ନା କେଉଁଠି ଧୋକା ଦେଇ ଦେଉଛି । ତୁମର ହିଁ ତ ରଚନା ଅଟେ ନା! ମୋ'ର ବୋଲି କହୁଛ ନା! କିନ୍ତୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାର ଶକ୍ତି କମ୍ ଥିବାରୁ ଧୋକା ଦେଇ ଦେଉଛି । ସେଥିପାଇଁ ମନକୁ ଘୋଡ଼ା ମଧ୍ୟସ୍ଥ କୁହାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ତୁମ ପାଖରେ ଶୂରୀମତ ରୂପକ ଲଗାମ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ରହିଛି । କ'ଣ ଲଗାମ ଅଛି ତ! ଯଦି ମନ କେବେ ବି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ଆଡ଼କୁ ତୁମକୁ ଟାଣି ନେଉଛି ତେବେ ଲଗାମକୁ ଟାଇଟ୍ କରିବା ଦ୍ଵାରା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ସବୁ ଅପରିତ୍ରତାକୁ ସମୂଳେ ସମାପ୍ତ କରି ଦେଇପାରିବ । ମନର ମାଲିକ ହୋଇ ବରହମାବାବା ଯେପରି ପ୍ରତିଦିନ ମନର ଚେକିଂଗ୍ କରୁଥିଲେ, ସେହିପରି ପ୍ରତିଦିନ ଚେକ୍ କର ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କର । ତେଣୁ ଆଜି ବାପଦାଦା ଏହି କଥା ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କର । ଖରାପ ସଂକଳ୍ପ କମ୍ ଚାଲୁଛି କିନ୍ତୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଅଧିକ ଚାଲୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ଏଥିରେ ସମୟ ବହୁତ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । ତେଣୁ ମନର ମାଲିକ ହୋଇ ମନକୁ ଏଭଳି ବ୍ୟସ୍ତ ରଖି ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ତୁମର ଲଗାମକୁ ଭିଲା କରିପାରିବ ନାହିଁ । କ'ଣ ଏହା ହୋଇପାରିବ ତ? ଆଜି ବାପଦାଦା ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପର ସମାପ୍ତି ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ ଦେଉଛନ୍ତି । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ ତ? ହାତ ଉଠାଅ, ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବ୍ୟସ୍ତ ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସମାପ୍ତ ହେଉ, ଏହାର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ପାଳନ କରିବୁ ଏବଂ ବ୍ୟସ୍ତ ସମୟକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ସଞ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ । ସମୟ ଏବଂ ସଂକଳ୍ପ ଉଭୟର ସଦୃଶଯୋଗ କରିବାକୁ ହେବ କାହିଁକିନା ବାପଦାଦା ସମସ୍ତଙ୍କର ଚାର୍ଟକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଚାର୍ଟରେ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାଙ୍କର ଏହି କମ୍ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଲା । ତେଣୁ ମନର ମାଲିକ ହିଁ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହେବ । ଯେପରି ବରହମାବାବା ମନଜିତ୍ ହୋଇ ବିଶ୍ଵର ମାଲିକ ହୋଇଗଲେ, ଏବେ ତ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ଅର୍ଥାତ୍ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାନ୍ୟ ପାର୍ବତୀ ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି । ଶୁଣାଇଥିଲୁ ନା ଅମୃତବେଳା ଟଟା ସମୟରେ ଆତ୍ମାନ୍ୟ ପାର୍ବତୀ ବାଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବଚନକୁ ଆସୁଛନ୍ତି ଏବଂ ପଚାରୁଛନ୍ତି ମୁକ୍ତିର ଗେଟ୍ କେବେ ଖୋଲିବ? ତେବେ ଏହାକୁ ଖୋଲିବ କିଏ? ତୁମେମାନେ ହିଁ ତ ମୁକ୍ତିର ଗେଟ୍ ଖୋଲିବ ନା! ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ଅର୍ଥାତ୍ ମୁକ୍ତିର ଗେଟ୍ ଖୋଲିବା । ତେବେ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମାନ୍ୟ ପାର୍ବତୀବାଲା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ବାର୍ତ୍ତତଳାପ କରୁଛନ୍ତି । ଆଉ କେତେ ଦିନ ଅପେକ୍ଷା କରିବୁ? ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟସ୍ଥ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ଆଉ କେତେ ଦିନ? ତେବେ କ'ଣ ଉତ୍ତର ଦେବ? ପ୍ରଥମ ଧାଡ଼ିବାଲା କୁହ ଆଉ କେତେ ଦିନ? ଅନ୍ୟ ସବୁ କାମ ପାଇଁ ତ ତାରିଖ ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ନା! ତେଣୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର ତାରିଖ କେବେ? ବରହମାବାବା ତ ଫରିସ୍ତା ରୂପରେ ଆବାହନ କରୁଛନ୍ତି । କ'ଣ ଏହାର ତିଥି ଅର୍ଥାତ୍ ତାରିଖ ଶୁଣାଇପାରିବ? କୁହ - ଏହାର ଡେଟ୍ ଫିକ୍ସ କରିପାରିବ? ଏବେ କିଛି ଡେଟ୍ ଫିକ୍ସ କରିଛ କି? ପାଣ୍ଡବମାନେ ହାତ ଉଠାଅ, ଏହାର ତିଥି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛ କି? କରିନାହିଁ, କାହିଁକି? ତୁମର ଦିନି କହୁଛନ୍ତି ଆମମାନଙ୍କର ତ ଲଗନ ଥିଲା

ଯେ - ଏବେ ଘରକୁ ଯିବୁ, ଘରକୁ ଯିବୁ, ଘରକୁ ଯିବୁ । ଦାଦୀ କହୁଛନ୍ତି ମୋ'ର ଏହି ଲଗନ ଥିଲା ଯେ - ମୋତେ କରମାତୀତ ହେବାର ଅଛି, କରମାତୀତ ହେବାର ଅଛି..... । ତେବେ ତୁମ ସମସ୍ତତାଙ୍କର ତ ଦାଦୀ ଦିବିତ୍ୱକ ସହ ସନ୍ଦେହ ଅଛି ନା, ଏମିତି ତ ସମସ୍ତତାଙ୍କ ପ୍ରତି ଅଛି କାହିଁକିନା ଯେଉଁମାନେ ବି ଆତ୍ମଭୀତି ପାର୍ବତୀରେ ଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ତୁମମାନଙ୍କର ତ ସନ୍ଦେହ ରହିଛି, ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦିଅ । ଏବେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ କିଛି ଉତ୍ତର ବାହାର କର । କ'ଣ କରିବ ତ?

ଆଜି ତ ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କର ମିଳନର ଦିନ ଅଟେ ନା । ତେଣୁ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ମାନେ ମଧ୍ୟ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ଆଲୋଚନା କରି ତାରିଖ ଶୁଣାଅ ଏବଂ ଭାରତବାଲା ମଧ୍ୟ ଏହା ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରି ଶୁଣାଇବ । କ'ଣ ଉତ୍ତର ଅଛି ତ! ଯଦି ଅଛି ତେବେ କୁହ । ଯିଏ ହିଁ କହିଲ ସେ ହାତ ଉଠାଅ । (ନୟାୟିକାଙ୍କ ମୋହିନୀ ଭଉଣୀ) ବାବା ଆପଣ ତେଜ ଫିକସ କରନ୍ତୁ, ଆମେ ସଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁ) ନା ତୁମେମାନେ ତିଥି ନିଧାର୍ଯ୍ୟ କର, ପ୍ରସ୍ତୁତ ତୁମକୁ ହିଁ ହେବାକୁ ପଡିବ ନା! ବାବା ତ କହିବେ ଏହି ବର୍ଷ ଦୀପାବଳୀରେ ହିଁ ଏହାର ଦୀପାବଳୀ ପାଳନ କର । କ'ଣ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ତ? ନା କହିବ ବହୁତ ଶୀଘ୍ର ହୋଇଯାଉଛି, ସେଥିପାଇଁ କହୁଛୁ ତୁମେ କୁହ (ଡବଲ ନିର୍ମଳା ଭଉଣୀ କହିଲେ ବାବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଦିଅନ୍ତୁ) ଆରହା ସମସ୍ତେ ଏଥିରେ ଏକମତ ଅଛ ତ, ଇଏ କହୁଛି ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ଦିଅ । ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ବଡ଼ ହାତ ଉଠାଅ । ଆରହା ଏକ ବର୍ଷ ବାଲାଙ୍କର ନାମ ଲେଖି ରଖ । ଭଲ କଥା, ଅନୁସମାନେ ହସ୍ତଛନ୍ତି । କୁହ (ନିର୍ବେର ଭାଇ କହିଲେ ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ, ଆଜି ଏବଂ ଏବେ ହେବ) ତେବେ ତାଲି ବଜାଅ । ଆରହା, ବହୁତ ଭଲ କଥା । ତେବେ ଏବେ ଏବେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ମନ ଭିତରେ ଏହି ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷ୍ଟା କର ଯେ କେବେ ବି ବ୍ୟରଥ ସଂକଳ୍ପକୁ ଆସିବାକୁ ଦେବୁ ନାହିଁ । କ'ଣ ହୋଇପାରିବ? ଏବେଠାରୁ କହୁଛୁ ଏବେ ନୁହେଁ ତ କେବେ ନୁହେଁ, ତେଣୁ ଅତିକମ୍ରେ ଏହି ପ୍ରତିଦ୍ୱିଷ୍ଟା ତ କରୁଛ ଯେ ଏବେଠାରୁ ବ୍ୟରଥରେ ସମସ୍ତ ନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ କି ସଂକଳ୍ପକୁ ମଧ୍ୟ ନଷ୍ଟ କରିବୁ ନାହିଁ । ଏଥିରେ ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ ସେମାନେ ହାତ ଉଠାଅ । ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି । ତେବେ ଯେଉଁମାନେ ଭାରୁଛ ଯେ ଆମକୁ ସମସ୍ତ ଲାଗିବ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ହାତ ଉଠାଅ । କେହି ଉଠାଉ ନାହାନ୍ତି । ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ କି ହାତ ଉଠାଉଛନ୍ତି । ଆରହା - ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ଦୀପାବଳୀ ଦିନ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିବ । ଯେଉଁ ଅଧିକାଂଶ ପିଲାମାନେ ହାତ ଉଠାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂକଳ୍ପ କରିବାକୁ ହେବ ସେଥିପାଇଁ ତୁମମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ରଖିଥିବାରୁ ଆଜି କେକ୍ କାଟିବା । କ'ଣ ପସନ୍ଦ ତ! ଆଜିର କେକ୍ ଏହି ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ସୂଚକ ଅଟେ, କାହିଁକିନା ସମସ୍ତେ ଚାହୁଁଛନ୍ତି, ଅନ୍ଧାଧାନୀ ଆତ୍ମମାନେ ମଧ୍ୟ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଯେ ଏବେ କିଛି ଗୋଟିଏ ହେବା ଦରକାର, ହେବା ଦରକାର, କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଶକ୍ତି ନାହିଁ । ତୁମମାନଙ୍କ ଭିତରେ ତ ସଂକଳ୍ପକୁ ପୁରଣ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତି ଅଛି । ଫଲୋ ଫାଉର କରିଛ ନା! ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଜନ୍ମ ହିଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି । କରିବାର ଅଛି । ଭାବିବି ନୁହେଁ, କ'ଣ କରିବି, କ'ଣ ନ କରିବି, ନା କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ସେହି ଗୋଟିଏ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ଏତେ ପିଲାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟତ ଗତି ଦେଲା । ଏକା ବ୍ରହ୍ମାବାବା କେତେ ସାହସ ରଖି ଦେଖାଇଛନ୍ତି । ଅଧା ଭାଗ ମିଳିଲା, ସେହିଥିରେ ଯନ୍ତ୍ର ରଚନା କରିଲେ । ଯନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମାବାବାମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରିଲେ କିନ୍ତୁ ଏବେ ଦେଖ ଦେଖ ବିଦେଶର ଆତ୍ମମାନେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଗଲେ, ଏକା ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କାରଣରୁ । ତେବେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କ'ଣ ନ କରିପାରିବ । ଇଏ ତ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ୟ କରୁଛ, ବହୁତ ଭଲ ଭଲ ସଂକଳ୍ପ ବାବାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚୁଛି କିନ୍ତୁ ସେଥିରେ ଦୃଢ଼ତା କମ୍ ରହୁଛି । ଯଦି କୌଣସି କଥା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆସିଗଲା ତେବେ ଦୃଢ଼ତା କମ୍ ହୋଇଯାଉଛି । ତେବେ ଦୃଢ଼ତା ହିଁ ସଫଳତାର ଚାବିକାଠି ।

ଦେଖ ଦିଲ୍ଲୀର ପିଲାମାନେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କରିଲେ, କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ହୋଇଗଲା ନା, ଭାବିବୁ, ଦେଖିବୁ, ଏଭଳି କରିନାହାନ୍ତି । ସମସ୍ତତାଙ୍କର ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଏବଂ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କର ସହଯୋଗ ତଥା ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ହିଁ ବାସ୍ତବିକ ସଫଳତାକୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରାଇଛି । ଏଥିରେ ସମସ୍ତେ ହାତ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏକମତ ହୋଇଛନ୍ତି । ହ ନା, ହିଁ ନା ନୁହେଁ, ଗୋଟିଏ ହିଁ ଦୃଢ଼ ମତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ଦୃଢ଼ତା ଭିତରେ କେତେ ଶକ୍ତି ରହିଛି । ତେଣୁ ଯେଉଁ କରମ ଆରମ୍ଭ କରୁଛ, ସେଥିରେ ପ୍ରଥମେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପର ମଞ୍ଜୁରି ପୋତି ଦେଖିବା, ତା'ର ଫଳ ନିଶ୍ଚିତ ଫଳିବ । ଏହି ଶଃ ବର୍ଷ କିପରି ବିତିଲା, ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଏବଂ ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଗ ହିଁ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ ଆଧାରରେ ଶଃ ବର୍ଷ ପୁରଣ କରିଲେ । ଉପଶ୍ରବ-ଉତ୍ସାହ ଆଧାରରେ ନିଜେ ଆଗକୁ ବଢିଲେ ଏବଂ ଅନୁସମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଇଲେ । ତେବେ ଯାଇ

୨୫ ବର୍ଷ ପୂରା ହେଲା । ତେଣୁ ଏବେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ଆଜି ମୋତେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟ, ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂକଳ୍ପକୁ ସମାପ୍ତ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ, ସେତେବେଳେ ସରବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପର ସମ୍ପତ୍ତି କମାଳ କରିବ ।

ତେବେ ବାପଦାଦା ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ଅଛନ୍ତି । ଏମାନେ ବୃଦ୍ଧ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଡବଲ ସେବା ପ୍ରତି ବହୁତ ଭଲ ଧ୍ୟାନ ଦେଉଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା କେବଳ ଏତିକି ସଂକେତ ପୁଣି ବି ଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ପରସ୍ପର ଭିତରେ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ କର । ଏକଥା ଭାବ ନାହିଁ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ତ ଭଲ ଚାଲିଛି, ସେବା ତ ଭଲ ହେଉଛି, କିନ୍ତୁ ଯେହେତୁ ଗୋଟିଏ ପରିବାର ଅଟେ, ପ୍ରଭୁ ପରିବାର ଅଟେ, ଲୌକିକ ପରିବାର ନୁହେଁ ପ୍ରଭୁ ପରିବାର । ପ୍ରଭୁ ପରିବାରର ଅର୍ଥ ହେଲା ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଶୁଭଭାବନା, କଲ୍ୟାଣର ଭାବନା । ପରସ୍ପର ପ୍ରତି ଏହି ସଂକଳ୍ପ ରହୁ ଯେ ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଏକାଠି ହୋଇ ପରସ୍ପରକୁ ଆଗକୁ ବଢାଇ ମୁକ୍ତିର ଗେଟ୍ ଖୋଲି ସାଥୀ ହୋଇ ଯିବାକୁ ହିଁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସେବାକେନ୍ଦ୍ରରେ ଏଭଳି ବାସ୍ତବିକତା ରହୁ ଯାହାକି ଜଣାପଡୁଥିବ ଯେ ଏମାନେ ୮ ନୁହଁନ୍ତି, ୧୦ ନୁହଁନ୍ତି, ୧୦ଟି ଯାକ ୧ ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଆସନ୍ତା ଦୀପାବଳୀରେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ଭିତରେ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ଏବେ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । ଜଣେ ବି ଆତ୍ମା କେହି କାହାଠାରୁ ଦୂରେଇ ନ ରହୁ, ସମସ୍ତେ ଏକ ମନ ହୋଇ ରୁହନ୍ତୁ । ତେବେ ଏହି ବର୍ଷ ଦୀପାବଳୀ ଉତ୍ସବରେ ସଂସ୍କାର ମିଳନର ରାସ କର । ମନ ଭିତରେ ଦୃଢ଼ ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ କେହି ଜଣେ ବି ମୋ ପାଇଁ ଅଶାନ୍ତ ନ ହେଉ, ସମସ୍ତେ ହାଲୁକା ରୁହନ୍ତୁ । ଯଦି ସଂସ୍କାର ନ ମିଶେ ତେବେ ଅଶାନ୍ତ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ବାବା ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଦ୍ଵାରା ମୁକ୍ତିର ଫାଟକ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ପରସ୍ପର ହୋଇଯିବ । ତେଣୁ ଚେକ୍ କର, କେହି ବି ମୋ ଉପରେ ଅସନ୍ତୋଷ ନୁହଁନ୍ତି ତ, ଏବଂ ମୋ ପାଇଁ କାହାର ମଥା ଭାରୀ ନ ହେଉ । କ'ଣ ଏହା ହୋଇପାରିବ? ହୋଇପାରିବ? ମୁଣ୍ଡ ହଲାଅ, ହୋଇପାରିବ? ଯଦି ହୋଇପାରିବ ତେବେ ହାତ ଉଠାଅ । ତେବେ ଏହି ଦୀପାବଳୀର ଶୋଭା ବହୁତ ଭଲ ହୋଇଯିବ । ବାପଦାଦା ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ ଦିଲ୍ ଭିରେ ପ୍ରକଟ କରୁଛନ୍ତି, କାହିଁକି ଜାଣିଛ? କାହିଁକି ପ୍ରକଟ କରୁଛନ୍ତି? କାହିଁକିନା ଡବଲ ବିଦେଶୀ ମାନେ ସାରା ବିଶ୍ଵରେ ବାବାଜୀଙ୍କ ନାମ ବିଖ୍ୟାତ କରିବା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି । ତେବେ କେଉଁ କଥା ପାଇଁ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଛନ୍ତି? ଯେବେକି ଏମାନେ ଭାରତବାସୀ ନୁହଁନ୍ତି, ବିଦେଶୀ ଅଟନ୍ତି, ଏମାନେ ଯଦି ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ଗତି ପାରୁଛନ୍ତି, ତେବେ ଆମେ କାହିଁକି ବାକି ରହିବୁ! ଏହିଭଳି ପ୍ରେରଣା ଦିଲ୍ଲୀର ପ୍ରେରଣାମୟ ହିଁ ଭାରତରେ ବହୁତ ଭଲ ପ୍ରସାର ହୋଇଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ସେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କରୁଛନ୍ତି । ଏମାନେ ଭାରତକୁ ନିଜର ଉଠାଇବେ, ଏବେ ବି ଉଠାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ ଏହିଭଳି ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିବେ ଯେଉଁମାନେ କି ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କର ଅନୁଭବ ଭାରତବାସୀଙ୍କୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବ । ବାପଦାଦାଙ୍କ ମନେ ଅଛି ଆଗମ୍ଭ ସମୟରେ ବହୁତ ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନଙ୍କୁ ନେଇ କରି ଆସୁଥିଲେ, କାରୁଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଥିଲେ, ଏବେ ସେହିଭଳି ସେବା ହେଉ ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଭଳି ଭି.ଆଇ.ପି. ମାନଙ୍କୁ ପରସ୍ପର କର ଯେଉଁମାନେ କି ଷ୍ଟେଜ ଉପରେ ନିଜର ଅନୁଭବ ଶୁଣାଇବେ । ଏବେ ସାଂସ୍କୃତିକ କାରୁଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକ କରୁଛ, ଅନୁଭବ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଇଛ କିନ୍ତୁ ଅଳ୍ପ ସମୟ ପାଇଁ । ତେଣୁ ଏବେ ଏଭଳି ପି.ଆଇ.ପି. ଡ଼କୁ ଆଣି ଯେଉଁମାନେ କି ଭାରତବାସୀଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ ଜାଗ୍ରତ କରିବେ । ଏବେ ବି ବିଦେଶୀମାନଙ୍କ ସହିତ ଭାରତର ଯେଉଁ ଏକାଠି ସେବା କରିଲ ତା'ର ମଧ୍ୟ ଭଲ ପ୍ରଭାବ ପଡିଲା । ଏବେ ମିଳିମିଶି ଏହିଭଳି ସେବାକୁ ବଢାଇଚାଲ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ସମସ୍ତେ ନିଜକୁ ଚାହେଁ ଭାରତବାସୀ ହୁଅନ୍ତୁ ବା ବିଦେଶୀ ହୁଅନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ଶୀଘ୍ର ଏଭଳି ସମ୍ପନ୍ନ କରିଦିଅ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କର ସମ୍ପନ୍ନତା ମୁକ୍ତିର ଦ୍ଵାର ଖୋଲିଦେବ । ଆର୍କ୍ଷା!

ଚାରିଆଡର ସମମୁଖରେ ବସିଥିବା, ବା ଯେଉଁଠାରେ ବି ବସିଥାଆନ୍ତୁ ନା କାହିଁକି ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ମଧୁବନ ଉପରେ ରହିଛି, ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଅଧିକାଂଶ ପିଲା ତ ଦେଖି ବି ପାରୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ସବୁ ପିଲାଙ୍କୁ, ଚାରିଆଡର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସଦା ହର୍ଷିତ ରହୁଥିବା, ସଦା ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ ଏବଂ ସେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ମଧ୍ୟ, ଏହିଭଳି ଡବଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଏବଂ ଡବଲ ନିଶ୍ଚୟ ଏବଂ ନିଶାରେ ରହୁଥିବା, ସରବଦା ବାବାଜୀ ସଂଗରେ ହିଁ ରହୁଥିବା, ସରବଦା ପରସ୍ପର ଭିତରେ ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ ଏବଂ ଶୁଭଭାବନାରେ ରହୁଥିବା,

ସବୁ ପିଲାତ୍କୁ ନାମ ସହିତ ବାପଦାଦା ଦିଲ୍ଲର ସ୍ବାଦପ୍ସ୍ବାର ଦେଉଛନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ଆଜି ଦିନଟି ବିତିଗଲା ପରେ ବ୍ସ୍ବର୍ଥ ସଂକଳ୍ପର ସମାପ୍ତିର ପ୍ବରତିଦ୍ଷ୍ଟାକୁ ଭୁଲିଯିବ ନାହିଁ । ବାପଦାଦାତ୍କ ପାଖରେ ରେକର୍ଡ ତ ସମସ୍ତତ୍କର ପହଞ୍ଚିଯାଉଛି । ବାପଦାଦା ଦେଖିବେ ଯେ ତୀବ୍ବର ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ପିଲାମାନେ କେତେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ପରସ୍ପରକୁ ମଧ୍ସ୍ବ ଉମତ୍ତଗ ଉତ୍ସାହ ଦେଇ କେତେ ଆଗକୁ ବଢାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ଭୁଲ ବି କରୁଛି ତେବେ ବି ତା' ପ୍ବରତି ଯଦି ତୁମେ ମନ ଭିତରେ ସେହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରୁଛ, ଏଇଆ କରୁଛି, ସେଇଆ କରୁଛି, ସେଇଆ କରୁଛି.... ଏହାକୁ ମଧ୍ସ୍ବ ସମାପ୍ତ କର । ସେମାନତ୍କୁ ମଧ୍ସ୍ବ ସହଯୋଗ ଦିଅ । ଶ୍ବରେଷ୍ଠ ଭାବନା ଦିଅ । ଏହିଭଳି ସେବା କରି ସାରା ସଂଗଠନକୁ ଶ୍ବରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ବାଲା କରିବାକୁ ହିଁ ହେବ । କୌଣସି ବି ସେଶ୍ବଟରେ କେବେ ବି ପରସ୍ପର ପ୍ବରତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଭାବନା ନ ରହୁ, ଶୁଭଭାବନା, ଶୁଭକାମନା ହିଁ ରହୁ । କ'ଣ ଠିକ୍ କଥା ନା! ଆରୁଛା, ବହୁତ ଭଲ । ଏବେ ସବୁ ପିଲାତ୍କୁ ବାପଦାଦା ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେବା ସହିତ ଦିଲ୍ଲର ସ୍ବାଦପ୍ସ୍ବାର ମଧ୍ସ୍ବ ଏକା ସାଥୀରେ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆରୁଛା!

ବରଦାନ:- ନିଷ୍ଠକାମ ସେବା ଦ୍ବାରା ବିଶ୍ବର ରାନ୍ସ୍ବ ପ୍ରାପ୍ତ କରୁଥିବା ବିଶ୍ବ କଲ୍ସ୍ବାଣୀ, ଦୟାଳୁ ଭବ । ଯେଉଁମାନେ ନିଷ୍ଠକାମ ସେବାଧାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେମାନତ୍କୁ କେବେ ବି ଏହି ସଂକଳ୍ପ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୁଁ ଏତେ ସେବା କରୁଛି, ଏଥିପାଇଁ ମୋତେ କିଛି ମାନ୍-ଶାନ୍ ବା ମହିମା ମିଳିବା ଦରକାର.....। ଏହା ମଧ୍ସ୍ବ ନେବା ହେଲା । ଦାତାତ୍କର ସନ୍ତାନ ଯଦି ନେବାର ସଂକଳ୍ପ ମଧ୍ସ୍ବ କରୁଥିବେ ତେବେ ତାତ୍କୁ ଦାତା କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ନେବାର ଭାବନା ଦେବାବାଲାତ୍କୁ ଶୋଭା ପାଉ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଏହି ସଂକଳ୍ପ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଯାଇ ବିଶ୍ବ ମହରାଜାର ମର୍ଯ୍ୟସ୍ବାଦା ପ୍ରାପ୍ତ ହେବ । ଏହିଭଳି ନିଷ୍ଠକାମ ସେବାଧାରୀ, ବେହଦର ବୈରାଗୀ ହିଁ ବିଶ୍ବ କଲ୍ସ୍ବାଣୀ, ଦୟାଳୁ ହୋଇଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ବଲୋଗାନ:- ନିଜର ଭୁଲକୁ ଅନ୍ୟ ଉପରେ ଲଗାଇବା ମଧ୍ସ୍ବ ପରତିନ୍ତନ ଅଟେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ସ୍ବକ୍ତ ଈଶ୍ବାର:- ଏବେ ନିଜର ଦାତା ସ୍ବରୂପକୁ ପରତ୍ସ୍ବକ୍ଷ କର । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦାନ ହେଲା - ଦାତାତ୍କର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ସମସ୍ତତ୍କୁ ସହଯୋଗ ଦେବା । ବିଗିତି ଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟସ୍ବକୁ, ବିଗିତି ଯାଇଥିବା ସଂସ୍କାରକୁ, ବିଗିତି ଯାଇଥିବା ମୃତକୁ ଶୁଭଭାବନା ଦ୍ବାରା ଠିକ୍ କରିବାରେ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତତ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୁଅ । ଇଏ ତ ଏଇଆ କହିଲା, ଏଇଆ କରିଲା, ଏସବୁ ଦେଖୁଥିଲେ, ଶୁଣୁଥିଲେ, ଜାଣୁଥିଲେ ମଧ୍ସ୍ବ ନିଜର ସହଯୋଗର ଷ୍ଟକ ଦ୍ବାରା ସେମାନତ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଭରପୂର କରିଦେବା - ଏହା ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ଦାନ ଅଟେ ।